

Publicerad 2014-10-18 11:19 av Gunnar Hilén

gud hör bön

jag var trasig
t o m ränderna hängde

att slå sönder nåt
hade varit en bra ide

att elda
ännu bättre

då ringde dörrklockan
den som såg ut som ett samlag

din kjol gick i höstjordiska färger
dina höga stövlar i oxblodsrött

du höll dina sandaletter i händerna
jag sa att flyget verkade ha funkat

du sa ja och svimmade av trötthet i min famn
så passligt för att kunna bära dig till duschen

jag rev av dig allt...rev och bet och slet
du gjorde detsamma med mig fast jag redan var naken

blodet blandade sig så vackert med vattenstrilarna
våra köttslamsor fastnade så dekorativt i avloppet

vi torkade varandra genom att stryka kropparna en timme
du satte dina skönaste fötter i dina superläckra sandaletter

jag fick nöja mig med skitiga lagårdsstövlar och hagelbössa
jag siktade på dig i den låga sängen med allt jag hade

vi ska ses snart....ödet går inte bekämpa för evigt
jag ska hålla mig naken ända fram till dess

sen skjuta mitt varmaste hagel
sprätta runt min hetaste skit

du min älskade osynliga
ska synas och lukta ända hit

bilden vi målar fram med våra själsliga hjärnor
är samma jag haft på näthinnan sen du dök upp

ett land med bara frukter och bröst, vulvor och penisar
en tid när bara kärlek fungerar som lösenord

du har lärt dig min fantasi och hur min åtrå lockas
nu är det din tur baby att öppna din kåta kista av längtan

det här är bara början...det här ska aldrig ta slut
våra konstigaste ord blir våra häftigaste beröringar

ingenting rimmar, allting är i förskräcklig otakt
bara insidorna andas som vore de gjutna i samma

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten